

IZMENJAVA GDANSK JESEN 2018

Za izmenjavo v Gdanku sem se odločil predvsem zaradi možnosti opravljanja predmetov v angleščini in zaradi finančne primerljivosti s Slovenijo. Veliko vlogo je odigrala tudi zgodovina tega mesta, ki je znano po marsikaterem prelomnem dogodku v Evropski zgodovini. Tam sem preživel prvi semester 3. letnika.

PREDMETNIK

Študij se začne na enak čas kot v Sloveniji – torej oktobra. Z izpiti sem pa končal že konec januarja, čeprav se tudi izpitno obdobje konča enako kot pri nas. Roko na srce je bilo predmete v angleščini dokaj težko najti, čeprav jih je veliko. Razlog za to je slabo organizirana spletna stran univerze, vendar so koordinatori zelo odzivni in so pripravljeni pomagati. Vsi predmeti so potekali v angleščini. Presenetilo me je znanje jezika starejših profesorjev, večina jih govori tekoče in razumljivo. Razred je bil majhen in zelo narodno razgiban – nekaj Poljakov in redno vpisanih študentov neevropskih držav, ter približno enako število študentov iz Erasmus izmenjave. Hodil sem na vsa predavanja, kjer dobiš vso gradivo za izpite, s katerimi nisem imel težav.

PREVOZ

'Na poti' do Gdanska sem letel najprej v Helsinke, nato s trajektom v Talin (tam je bila na izmenjavi moja punca), še z letalom v Stockholm in šele nato v Gdansk. Za te letalske karte sem porabil okoli 150 evrov, saj sem imel ves čas s sabo tudi velik kovček. Iz letališča do študentskega doma sem se peljal z Uberjem.

Med božičnimi prazniki sem letel domov z letalsko družbo WizzAir do Dunaja in iz Dunaja s prevoz.org do Slovenije. Takšna pot v eno smer stane slabih 50 evrov, če pa imaš s sabo še velik kovček, te stane še dodatnih 30 evrov (tako je bilo ob dokončni vrnitvi).

NASTANITEV

Bival sem v študentskem domu, ki je bil del kampusa univerze. Prijavo za to oddaš že na začetku, ko se vpisuješ na Univerzo – deluje pa na princip 'kdor prvi pride, prvi melje' – torej se ti spleta prijavo oddati čimprej. Mesečni strošek je bil 85 evrov, standard pa je bil podoben kot v Sloveniji. Sobo sem si delil z Američanom, s katerim sva se zelo dobro razumela. Prav tako je bilo večina študentov v nadstropju na izmenjavi.

ŽIVLJENJE

Standard življenja je bil po mojem mnenju malce nižji kot v Ljubljani, ampak so v skladu s tem bile tudi nižje cene življenjskih potrebščin, javnega prevoza in vsega na splošno. Z sredstvi, ki sem jih prejel od Erasmus financiranja, sem živel zelo dobro. S Poljaki v vsakdanjem življenju nisem imel težav. So odprti ljudje, čeprav je redko kdo znal angleško (pomaga znanje nemščine). Bonov ni, zato sem si večinoma kuhal sam. So pa menze tudi dobre in poceni. Tudi javni prevoz je poceni – kombinirana mesečna karta za tramvaje in buse je 10 evrov.